

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO JIHOMORAVSKOU OBLAST

Šumavská 33, 602 00 Brno

Xxx

Xxx

Xxxx

Naše značka

30 282/2018-637

Brno

28. 5. 2018

Poskytnutí informací podle zákona č. 106/199 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

K Vaší žádosti ze dne 28. 5. 2018 o kopii anonymizovaného rozhodnutí č. j. ČTÚ-51 367/2014-603 Vám v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) citovaného zákona poskytujeme vyžádaný dokument.

Přílohy: Kopie rozhodnutí č.j. ČTÚ-51 367/2014-603 v anonymizované podobě

Mgr. Miroslav Vlach
ředitel odboru pro jihomoravskou oblast

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 24.11.2014

Čj. ČTÚ-51 367/2014-603

Na základě rozkladu podaného dne 1. 7. 2014 obchodní společností XXX, IČO XXX, se sídlem XXX, zastoupenou Mgr. XXX, advokátem, IČO XXX, se sídlem XXX, podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro oblast Praha, čj. ČTÚ-113 749/2013-631/GaR, ze dne 10. 6. 2014, o návrhu obchodní společností XXX proti obchodní společnosti XXX, IČO XXX, se sídlem XXX, PSČ XXX, ve věci určení zániku smluvního vztahu založeného Rámcovou dohodou o podmínkách poskytování mobilních služeb elektronických komunikací uzavřenou dne 26. 8. 2011 pod číslem RD_XXX, vydávám podle ustanovení § 123 odst. 1 a § 129 odst. 1 a 4 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o elektronických komunikacích"), a po projednání v rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro oblast Praha, čj. ČTÚ-113 749/2013-631/GaR, ze dne 10. 6. 2014, se potvrzuje.
- II. Žádnému z účastníků správního řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Českému telekomunikačnímu úřadu, odboru pro oblast Praha (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) byl podán návrh na zahájení správního řízení obchodní společností XXX, IČO XXX, se sídlem XXX, zastoupenou Mgr. XXX, advokátem, IČO XXX, se sídlem XXX (dále jen jako „**navrhovatel**“). Návrh směřoval proti obchodní společnosti XXX, IČO XXX, se sídlem XXX, PSČ XXX (dále jen jako „**odpůrce**“). Navrhovatel v návrhu uvedl, že žádal

zahájení řízení o určení právního vztahu vzniklého na základě podpisu Rámcové dohody, uzavřené mezi účastníky řízení dne 26. 8. 2011 na dobu 24 měsíců. Dle navrhovatele tato Rámcová dohoda byla odpůrcem v srpnu 2013 automaticky prodloužena neplatně, neboť navrhovatel dal dostatečně včas, důrazně a opakovaně najevo, že trval na ukončení Rámcové dohody. Navrhovatel se domníval, že odpůrce postupoval v rozporu se zákonem o elektronických komunikacích, zejména s jeho ust. § 63 odst. 10, když účastníka neinformoval o možnosti a způsobu, jak ukončit smlouvu. Dne 16. 5. 2013 zaslal odpůrce navrhovateli návrh nové Rámcové smlouvy, kterou navrhovatel neakceptoval. Následně během měsíců červen a srpen přenášel svá čísla k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací. V době podání návrhu navrhovatel nevyužíval žádných služeb odpůrce a neměl u něj žádnou SIM kartu. Dne 19. 9. 2013 odpůrce navrhovateli oznámil, že Rámcová smlouva byla prodloužena na dalších 24 měsíců. Navrhovatel proti tomuto podal stížnost dne 25. 9. 2013. Odpůrce odpověděl sdělením, že „po důkladném ověření všech skutečností nebylo prokázáno, že by bylo z Vaší strany žádáno o výpověď Rámcové smlouvy.“

Na výzvu správního orgánu I. stupně navrhovatel upřesnil předmět řízení tak, že uvedl, že předmětem řízení bylo posouzení, že smluvní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem zanikl a kdy se tak stalo, přičemž uvedl, že toto bylo nezbytné pro uplatnění práv navrhovatele, neboť navrhovatel přestal plnit minimální požadavky Rámcové dohody, a tím se vystavil riziku, že mu bude vyúčtována sankce za nedodržení podmínek Rámcové dohody, a to až ve výši 12 000,00 Kč za každý měsíc po dobu 24 měsíců.

Účastníci řízení byli o zahájení správního řízení vyrozuměni dopisem ze dne 12. 12. 2013.

Odpůrce se vyjádřil dopisem ze dne 8. 1. 2014 a uvedl, že dne 26. 8. 2011 byla mezi stranami řízení uzavřena Rámcová dohoda o podmínkách poskytování mobilních služeb elektronických komunikací, jejímž předmětem bylo sjednání zvýhodněných cenových podmínek pro poskytování veřejně dostupných telefonních služeb. Odpůrce uvedl, že Rámcová dohoda byla uzavřena na dobu 24 měsíců s tím, že strany si dohodly minimální měsíční plnění a dále si v článku 4.1 Rámcové dohody dohodly, že pokud žádná ze stran nedoručí druhé straně alespoň 30 dnů před uplynutím doby trvání Rámcové dohody, že trvá na jejím ukončení, dojde k automatickému prodloužení dohody o dobu, na kterou byla původně uzavřena. Odpůrce evidoval telefonický hovor s navrhovatelem, v rámci kterého se navrhovatel dotázal na výši smluvní pokuty při ukončení Rámcové dohody. Dne 16. 5. 2013 byla navrhovateli předložena nová nabídka, která na základě požadavku navrhovatele ze dne 23. 4. 2013 modeluje novou nabídku s novými cenovými profily přímo na míru při uzavření nové Rámcové smlouvy. Odpůrce neevidoval výpověď Rámcové dohody

z 26. 8. 2011. Tato dohoda nebyla platně vypovězena, proto byla prodloužena dle výše uvedených podmínek. Odpůrce uvedl, že dne 23. 4. 2013 vyslovil navrhovatel zájem o prodloužení návrhu nových tarifů při „přepodpisu“ Rámcové dohody.

Dne 27. 1. 2014 se vyjádřil navrhovatel s tím, že dal dostatečně najevo, že trval na ukončení Rámcové dohody uzavřené na dobu určitou. S odpůrcem komunikoval zejména telefonicky a poté, co mu odpůrce dne 8. 4. 2013 zaslal oznámení „Uzavření vašeho požadavku – výpověď rámcové smlouvy,“ považoval navrhovatel svůj projev vůle za dostatečně srozumitelný a celou věc za skutečně uzavřenou. Rámcová dohoda nehovořila o povinnosti písemné výpovědi. Následně navrhovatel s odpůrcem zařizoval přenos čísel k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací, a tedy nezavdal odpůrci příčinu domnívat se, že by chtěl nadále využívat jeho služeb. Dále navrhovatel uvedl, že dle jeho mínění odpůrce porušil ust. § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, neboť navrhovatele neinformoval o možnosti a způsobu jak smlouvu ukončit.

Dopisem ze dne 20. 2. 2014 odpůrce doložil všeobecné podmínky pro poskytování služeb elektronických komunikací společnosti YYY, a.s. ve znění účinném do 31. 8. 2013 a kopii Rámcové dohody o podmínkách poskytování mobilních služeb elektronických komunikací, uzavřené dne 26. 8. 2011 mezi navrhovatelem a odpůrcem, jejímž předmětem bylo sjednání zvýhodněných cenových podmínek pro poskytování veřejně dostupných telefonních služeb. Rámcová dohoda byla uzavřena na 24 měsíců. Zákazník se zavázal plnit určitou finanční výši za vyúčtované telekomunikační služby za dané vyúčtovací období a tím získal výhodnější podmínky pro poskytování služeb, které spočívaly ve vyúčtování podle nižších sazeb. Součástí ujednání bylo i to, že pokud žádná ze stran nedoručí druhé straně alespoň 30 dnů před uplynutím doby trvání Rámcové dohody, že trvá na jejím ukončení, dojde k automatickému prodloužení dohody o dobu, na kterou byla původně uzavřena. K výpovědi nedošlo, proto byla Rámcová dohoda automaticky prodloužena. Přenesení telefonních stanic k novému operátorovi neznamená automatický zánik Rámcové dohody, která již ze své podstaty není bezprostředně vázána na aktivaci či zrušení konkrétních telefonních stanic.

Dne 7. 4. 2014 nahlížel navrhovatel do správního spisu a následně se vyjádřil dopisem ze dne 14. 4. 2014. Navrhovatel uvedl, že k přenesení všech telefonních čísel došlo k 11. 7. 2013 a od 20. 7. 2013 byly telefonní stanice u jiného operátora. Navrhovatel uvedl, že nikdy nepoužíval telefonní stanici č. xxx xxx xxx, ale že používal telefonní stanici č. yyy yyy yyy. Pokud odpůrce tvrdil, že navrhovatel v minulosti používal a nadále používá telefonní stanici č. xxx xxx xxx, ať toto doloží. Shodně namítá i používání telefonní stanice č. zzz zzz zzz (navrhovatel užíval stanici č. aaa aaa aaa). Navrhovatel uvedl, že mu odpůrce

v současné době účtoval „jednorázový poplatek“ v částce 1,00 Kč, a to za „speciální čísla ve VPH,“ přičemž tato čísla neexistovala. Navrhovatel uvedl, že dle jeho názoru se jednalo o účelovou fakturaci na podporu dojmu, že Rámcová dohoda není ukončena. Navrhovatel uvedl, že mu odpůrce takto účtoval službu, kterou si navrhovatel nikdy neobjednal, nevyužíval ji, ani ji využívat nehodlal. Navrhovatel závěrem poukázal na čl. 4.4 Rámcové dohody, dle kterého účastnická smlouva nemůže zaniknout před skončením této dohody. Z tohoto navrhovatel dovodil, že zanikly-li všechny účastnické smlouvy mezi navrhovatelem a odpůrcem, musela (nejpozději zároveň) zaniknout také Rámcová dohoda.

Odpůrce se vyjádřil dopisem ze dne 7. 5. 2014 a uvedl, že dle čl. 19.13 všeobecných podmínek zrušením jednotlivé služby není ukončena smlouva. Ostatní služby účastníka zůstávají nedotčeny. Zrušením všech služeb je automaticky ukončena i smlouva, pokud účastník nemá závazky vyplývající z Rámcové dohody nebo jiných ujednání k odběru určitého objemu služeb po určitou dobu. Odpůrce uvedl, že ke zrušení služeb u zbývajících telefonních čísel došlo k 1. 12. 2013.

Po zhodnocení veškerého důkazního materiálu a právním posouzení případu vydal správní orgán I. stupně dne 10. 6. 2014 rozhodnutí čj. ČTÚ-113 749/2013-631/GaR, kterým ve výroku I. nevyhověl návrhu navrhovatele a rozhodl o tom, že právní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem založený Rámcovou dohodou o podmínkách poskytování mobilních služeb elektronických komunikací uzavřenou dne 26. 8. 2011 pod číslem RD_XXX, nebyl platně ukončen a trvá. Ve výroku II. rozhodl o tom, že se žádnému z účastníků řízení nepřiznává náhrada nákladů řízení. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že strany sporu si v Rámcové dohodě nestanovily, v jaké formě má být učiněno oznámení o neakceptaci automatického prodloužení předmětného závazku. V daném případě nešlo o standardní ukončení smluvního vztahu výpovědí, proto nebylo možno subsidiárně aplikovat všeobecné podmínky. Ustanovení Rámcové dohody byla v tomto případě ustanoveními speciální povahy, proto měla aplikační přednost. Dle názoru správního orgánu I. stupně navrhovatel nepředložil dostatečný a spolehlivý důkaz o tom, že odpůrci včas a v souladu s čl. 4.1 Rámcové dohody oznámil, že trvá na ukončení smluvního vztahu ke dni uplynutí jejího trvání. Správní orgán I. stupně dále uvedl, že navrhovatel nedoložil, že přenesl všechny telefonní stanice k jinému operátorovi, když z předložených důkazů (dokument „Žádost o zrušení služby z důvodu přenesení telefonního čísla k jinému operátorovi“ a z vyúčtování za zúčtovací období 20. 7. 2013 – 19. 8. 2013) bylo možno zjistit, že prokazatelně byly přeneseny pouze dvě stanice. Ustanovení § 63 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích se dle správního orgánu I. stupně na tento případ nevztahovalo, neboť toto ustanovení je účinným teprve od 8. 8. 2013 a odpůrce si svou

povinnost podle tohoto ustanovení měl splnit již 26. 7. 2013, tudíž ještě před tím, než dané ustanovení vstoupilo v účinnost.

Dne 10. 9. 2012 podal navrhovatel rozklad proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým napadl rozhodnutí v plném rozsahu, a uvedl, že všechna telefonní čísla byla přenesena k novému operátorovi. Proces přenášení započal již 11. 7. 2013, a pouze z důvodu obstrukcí na straně odpůrce byl přenos u některých čísel dokončen až 6. 8. 2013 a u dalších až 29. 8. 2013. Navrhovatel předložil dokument – formulář „Žádost o zrušení služby z důvodu přenesení telefonního čísla k jinému operátorovi,“ v jehož příloze byl soupis přenášených telefonních čísel (bbb bbb bbb, ccc ccc ccc, yyy yyy yyy, ddd ddd ddd, eee eee eee a aaa aaa aaa). Navrhovatel dále předložil vyúčtování nového operátora za zúčtovací období 20. 8. 2013 – 19. 9. 2013, ze kterého vyplývá, že byly přeneseny všechny telefonní stanice (vyúčtování zní na tel. stanice. č. ddd ddd ddd, bbb bbb bbb, ccc ccc ccc, eee eee eee, fff fff fff, aaa aaa aaa, yyy yyy yyy, ggg ggg ggg, hhh hhh hhh, iii iii iii, a jjj jjj jjj). Navrhovatel opakovaně odkázal na čl. 19. 3 všeobecných podmínek, dle kterého „zrušením všech služeb je automaticky ukončena i smlouva.“ Poté, co byla všechna čísla přenesena, odpůrce navrhovateli nadále účtoval pouze číslo kkk kkk kkk, toto číslo však navrhovatel podle vlastních tvrzení nezná a nikdy nevyužíval.

K výzvě na vyjádření se k rozkladu se odpůrce vyjádřil dopisem ze dne 16. 7. 2014 a uvedl, že trvá na svých předcházejících tvrzeních.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu správní spis postoupil odvolacímu správnímu orgánu. Podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady ČTÚ (dále jen jako „**správní orgán II. stupně**“).

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu platí, že „*Správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.*“

Po posouzení předmětné věci podle § 141 odst. 9 správního řádu v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jakož i z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 89 odst. 2 správního řádu, je třeba konstatovat, že rozklad navrhovatele je nedůvodný. Správní orgán II. stupně se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, přičemž k uvedenému dospěl následující úvahou.

V daném případě navrhovatel a odpůrce byli ve shodě, že dne 26. 8. 2011 pod číslem RD_XXX uzavřeli Rámcovou dohodu o podmínkách poskytování mobilních služeb elektronických komunikací, v řízení podle 142 správního řádu pak bylo na správním orgánu určit, zda a případně kdy tento smluvní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem zanikl.

Spor mezi stranami konkrétně spočíval v tom, že dle názoru navrhovatele zánik smluvního vztahu nastal ke dni 26. 8. 2013, dle odpůrce smluvní vztah nezanikl, ale prodloužil se o dobu 24 měsíců.

Správní orgán II. stupně konstatuje, že dle čl. 4.4 Rámcové dohody platí, že:

„Podmínky poskytování Služeb neupravené touto Dohodou se řídí Všeobecnými podmínkami ve znění účinném ke dni poskytnutí Služby, přičemž platí, že Účastnická smlouva nemůže zaniknout před skončením této Dohody.“

Z tohoto ujednání nelze dovodit, že ukončení účastnických smluv má vliv na trvání Rámcové dohody.

Ukončení Rámcové smlouvy naopak upravuje čl. 4.1 Rámcové dohody, dle kterého platí, že:

*„Tato Rámcová dohoda se uzavírá na dobu určitou 24 měsíců ode dne jejího podpisu oprávněnými zástupci obou smluvních stran. Rámcová dohoda nabývá platnosti dnem jejího uzavření a účinnosti prvním dnem zúčtovacího období následujícího po jejím uzavření, nejdříve však za deset (10) pracovních dní po jejím uzavření. **Pokud žádná ze stran nedoručí druhé straně nejpozději 30 dnů před uplynutím doby trvání Dohody, že na jejím ukončení trvá, dojde k automatickému prodloužení Dohody o dobu, na kterou byla původně uzavřena. K takovému prodloužení může dojít i opakovaně.**“*

S ohledem na skutečnost, že žádné z ustanovení Rámcové dohody nespojuje zánik účastnické smlouvy se zánikem Rámcové dohody, není možné ve správním řízení ztotožnit datum zrušení Rámcové dohody s datem zrušení poslední účastnické smlouvy (tj. pro posouzení případu není rozhodné, kdy se telefonní stanice přenesly k jinému operátorovi).

V zájmu unesení důkazního břemene, že došlo k ukončení Rámcové dohody, měl navrhovatel prokázat výpověď této Dohody. Správní orgán II. stupně má za to, že toto se mu nepovedlo.

Důkazem, který navrhovatel předložil a o který opíral své tvrzení, že Rámcovou dohodu vypověděl, byl e-mail ze dne 8. 4. 2013 označený jako „Notifikace uzavření požadavku“ s popisem „Výpověď Rámcové smlouvy – informace o výši smluvní pokuty.“

Odpůrce k tomuto důkazu uvedl, že se jednalo o odpověď navrhovateli na jeho dotaz ohledně výše smluvní pokuty při výpovědi Rámcové dohody. Právě pomlčka mezi pojmy „Výpověď Rámcové smlouvy“ a „informace o výši smluvní pokuty“ dávají textu takový smysl, že nejde o dva úkony, ale že se jednalo o informaci pro případ výpovědi Rámcové dohody.

Navíc ze dne 23. 4. 2013 pochází oznámení, ve kterém odpůrce reagoval na telefonickou komunikaci s odpůrcem a ve kterém stojí, že *„Požadavek číslo 1-2773608679 ze dne 23. 4. 2013 16:56:16 byl uzavřen. Popis: informace k možnosti přepodpisu rámcové dohody a návrh nových tarifů, ověření závazků u společnosti a předání požadavku na obchodního zástupce.“* Z tohoto vyplývá, že přibližně dva týdny po komunikaci navrhovatele a odpůrce ze dne 8. 4. 2013, o které navrhovatel tvrdí, že v jejím rámci podal výpověď Rámcové dohody, účastníci řízení dále jednali o možnostech budoucí spolupráce. Toto samo o sobě ještě neznamená, že Rámcová dohoda již v této době nemohla být vypovězena, ale ve spojitosti s výše uvedeným gramatickým výkladem e-mailu ze dne 8. 4. 2013, musí správní orgán II. stupně konstatovat, že výpověď Rámcové dohody nebyla prokázána, a okolnosti případu nasvědčují spíše tomu, že vypovězena nebyla.

S ohledem na výše uvedené se správní orgán II. stupně s napadeným rozhodnutím ztotožnil, přičemž k rozkladu navrhovatele konstatuje, že pouhým přenosem telefonních čísel od odpůrce k jinému operátorovi k zániku Rámcové dohody nedošlo. K tomu, aby Rámcová dohoda byla vypovězena řádně, je potřeba druhé smluvní straně doručit výpověď této smlouvy. Výpověď v tomto případě prokazatelně podána nebyla, tudíž navrhovatel neunesl své důkazní břemeno a jeho návrhu tak nemůže být vyhověno.

Závěrem správní orgán II. stupně konstatuje, že smluvní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem, který byl založen Rámcovou dohodou ze dne 26. 8. 2011, nezanikl a trvá.

Vzhledem k tomu, že výrok rozhodnutí týkající se uplatněného nároku je třeba považovat za správný, je třeba jako správný hodnotit i výrok II. týkající se otázky přiznání či nepřiznání náhrady nákladů řízení podle ust. § 129 odst. 4 zákona o elektronických

komunikacích, dle kterého právo na náhradu nákladů řízení správní orgán přiznává tomu, kdo byl v řízení úspěšný.

Správnímu orgánu II. stupně není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by odpůrci, který byl v řízení o rozkladu plně úspěšný, vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady ve smyslu ustanovení § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran nepřiznává.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jsem na základě svého oprávnění podle ust. § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 ve spojení s ust. § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu